

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

กระบวนการได้ส่วนข้อเท็จจริงคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความสำคัญต่อการพิจารณาคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่จะต้องยึดสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลักในการพิจารณาคดี เพราะรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 310 วรรคหนึ่ง และมาตรา 332 (2) มีเจตนารมณ์ที่จะให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองยอมรับสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ได้จากการได้ส่วนข้อเท็จจริง ดูจะเป็นกระบวนการที่ได้ส่วนของศาลเอง แต่สาเหตุประการหนึ่งที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไม่ยึดสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลักในการพิจารณาคดี เพราะทัศนคติของผู้พิพากษาบางส่วนที่เคยซินกับระบบกล่าวหา โดยให้ความสำคัญกับสำนวนการได้ส่วนข้อเท็จจริงคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยคำนึงถึงการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของผู้ถูกกล่าวหาและสิทธิในการต่อสู้คดีของผู้ถูกกล่าวหา เพื่อให้สำนวนการได้ส่วนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมาตรฐานความน่าเชื่อถือที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะยอมรับและยึดเป็นหลักในการพิจารณาคดี ซึ่งจากการศึกษาวิเคราะห์พบว่าการได้ส่วนข้อเท็จจริงคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังมีข้อบกพร่องบางประการ กล่าวคือ

คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการนักธรรมการได้ส่วนมิได้มีการแจ้งสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาทราบก่อนการสอบถ้ามีคำให้การหรือข้อเท็จจริงแก่ข้อกล่าวหา อันมีผลกระทบต่อสิทธิของผู้ถูกกล่าวหา ในการที่จะใช้ดุลพินิจใช้สิทธิตามกฎหมาย อีกทั้งมิได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหารับว่ามีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือให้ถ้อยคำันเป็นปฏิบัติที่ออกต้นเอง และการใช้สิทธิที่จะไม่ให้การในขั้นได้ส่วนข้อเท็จจริงจะมีผลต่อการพิจารณาซึ่งมูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และการพิจารณาคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอย่างไร เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหารับถึงข้อเสียของการไม่ให้การหรือไม่แสดงพยานหลักฐานหรือนำพยานบุคคลมา

ให้ปากคำประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการไต่สวนหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาตรวจสอบถึงความสำคัญของการให้การหรือแสดงหลักฐานหรือนำพยานบุคคลมาให้ปากคำประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในชั้นไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการไต่สวนหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช.

กระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริงคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังมีข้อบกพร่องในส่วนของการเปิดเผยข้อเท็จจริงคดีอาญาในชั้นไต่สวนข้อเท็จจริง คันมีผลกระทบต่อสิทธิการต่อสู้คดีของผู้ถูกกล่าวหา เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถล่วงรู้ได้ว่าพยานหลักฐานที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะใช้ประกอบการพิจารณาว่าข้อกล่าวหามีมูลความผิดหรือไม่นั้น ประกอบด้วยพยานหลักฐานใดบ้าง และมีความถูกต้องแท้จริงเพียงใด เพื่อให้กระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริงและรวมพยานหลักฐานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีนี้ ความจริงได้ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานสมบูรณ์ที่สุดรองกับความจริงมากที่สุด จึงจำเป็นต้องไต่สวนข้อเท็จจริงและรวมพยานหลักฐานทั้งในส่วนที่เป็นคุณและเป็นโทษแก่ผู้ถูกกล่าวหา เพื่อลดโอกาสของความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้นจากการปกปิดซ่อนเร้น หรือสร้างพยานหลักฐานเท็จให้ได้มากที่สุด ซึ่งกระบวนการเปิดเผยข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานคดีอาญาในชั้นไต่สวนข้อเท็จจริงจะช่วยเสริมให้การค้นหาความจริง โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการไต่สวนดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมแก่ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา เพราะผู้ถูกกล่าวหาได้มีโอกาสในการตรวจดูข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการไต่สวนจะนำมาใช้ประกอบการพิจารณาว่าข้อกล่าวหามีมูลความผิดหรือไม่ เพื่อผู้ถูกกล่าวหาสามารถนำข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานดังกล่าวไปใช้ในการตระเตรียมคดี เพื่อพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตนเอง และตรวจสอบความถูกต้องแท้จริงของข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐาน เพื่อเป็นหลักประกันว่าผู้ถูกกล่าวหาจะได้รับการไต่สวนข้อเท็จจริงอย่างเป็นธรรม (Fair Inquisitorial)

ส่วนข้อวิตกกังวลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการไต่สวนที่เกรงว่าการเปิดเผยข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการไต่สวนอาจมีผลก่อให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยในชีวิตร่างกายของพยานผู้ให้ปากคำต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการไต่สวน เพราะผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอาจมีการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ ข่มขู่ทำร้ายพยานบุคคลแต่ข้อวิตกกังวลดังกล่าวไม่ควรที่จะนำมาเป็นเหตุปฏิเสธการเปิดเผยข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐาน ก่อนการพิจารณาคดี ในด้านที่จะเป็นประโยชน์แก่การไต่สวนข้อเท็จจริงยิ่งกว่า เพราะการเปิดเผยข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานที่อาจมีผลต่อความปลอดภัยในชีวิตร่างกายของพยานบุคคลนั้น

คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการต่อส่วนสามารถปกปิดซื่อพยานบุคคลหรือสิ่งอื่นใดอันจะบ่งให้รู้ถึงตัวพยานบุคคลผู้นั้น โดยยังคงเปิดเผยข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานส่วนอื่นอันเป็นประโยชน์ในการค้นหาความจริง โดยผู้ถูกกล่าวหาไม่ส่วนร่วมในการค้นหาความจริง ในการตรวจสอบความถูกต้องแท้จริงของข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานในสำนวนการได้ส่วนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการต่อส่วน เพื่อตัดเยียบความถูกต้องแท้จริงของข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานในสำนวนการได้ส่วนข้อเท็จจริง เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการต่อส่วนได้พิจารณาว่าข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานนั้นมีเนื้องหากความน่าเชื่อถือหรือไม่ มากน้อยเพียงใด เพื่อพิจารณา müลความผิดตามข้อกล่าวหาได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และผู้ถูกกล่าวหาสามารถนำข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานดังกล่าวไปใช้ในการตรวจสอบคดีเพื่อพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตนเองในขั้นได้ส่วนข้อเท็จจริง เป็นการคุ้มครองสิทธิการต่อสู้คดีของผู้ถูกกล่าวหาในการที่จะได้รับการได้ส่วนข้อเท็จจริงด้วยความเป็นธรรมและมีผลให้สำนวนการได้ส่วนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความสมบูรณ์ถูกต้อง มีมาตรฐานที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต้องยึดเป็นหลักในการพิจารณาคดี

การได้ส่วนข้อเท็จจริงคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจแต่งตั้งคณะกรรมการต่อส่วนเพื่อดำเนินการแทน แต่กรรมการ ป.ป.ช. ที่ร่วมเป็นคณะกรรมการต่อส่วนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 มาตรา 45 กำหนดให้มีกรรมการ ป.ป.ช. เพียงหนึ่งคน และในการได้ส่วนข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานก็จะมีการมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการแทน และนำเสนอข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานต่อคณะกรรมการต่อส่วน เพื่อประกอบการพิจารณาชี้มูลความผิดโดยกรรมการ ป.ป.ช. ในคณะกรรมการต่อส่วนมิได้ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงหรือรวบรวมพยานหลักฐานด้วยตนเอง และเมื่อมีการประชุมเพื่อพิจารณาชี้หัวหน้าพยานหลักฐานแล้วมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการอันเป็น müลความผิดตามข้อกล่าวหารือไม่ การทำมติวินิจฉัยชี้มูลความผิดคณะกรรมการต่อส่วนจะมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการแทน โดยคณะกรรมการต่อส่วนแต่ละคนมิได้มีความเห็นในกวินิจฉัยชี้มูลความผิดก่อนการลงมติวินิจฉัยว่าข้อกล่าวหามี müลความผิดหรือไม่ จึงถือได้ว่าเป็นข้อบกพร่องของมติวินิจฉัยชี้มูลความผิดของคณะกรรมการต่อส่วน เพราขาดเหตุผลของอนุกรรมการต่อส่วนแต่ละคนในมติของคณะกรรมการต่อส่วน จึงอาจเป็นประเด็นให้ผู้ถูกกล่าวหาได้แย้งได้ว่า การได้ส่วนข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานของคณะกรรมการต่อส่วนไม่มีความน่าเชื่อถืออันจะมีผลกระทบต่อสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

เมื่อศึกษาวิเคราะห์คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ที่ 1/2545 และ 2/2546 แล้วปรากฏว่า กระบวนการได้ส่วนข้อเท็จจริงคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังมีข้อบกพร่องบางประการ เพราะคำให้การของพยานบุคคลในชั้นไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการได้ส่วนมีความน่าเชื่อถือน้อย ดังนั้น ควรเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาได้มีส่วนร่วมในการค้นหาความจริงตั้งแต่ในชั้นไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการได้ส่วน โดยการให้สิทธิแก่ผู้ถูกกล่าวหาในการโต้แย้งคำให้การของพยานฝ่ายโจทก์ในชั้นไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการได้ส่วน เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาได้มีส่วนร่วมในการตรวจสอบความถูกต้องของคำให้การพยานฝ่ายโจทก์ ทำให้คำให้การของพยานฝ่ายโจทก์ในชั้นไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีน้ำหนักความน่าเชื่อถือ และเป็นการให้สิทธิการต่อสู้คดีแก่ผู้ถูกกล่าวหาตั้งแต่ชั้นไต่สวนข้อเท็จจริง เพื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการได้ส่วนจะได้ได้ส่วนข้อเท็จจริง และรวมพยานหลักฐานทั้งส่วนที่เป็นคุณและเป็นโทษแก่ผู้ถูกกล่าวหา รวมรวมไว้ในสำนวนการได้ส่วนข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาว่าข้อกล่าวหานั้นมีมูลความผิดหรือไม่

ส่วนประเด็นข้อวิตกกังวลหรือข้อห่วงใยต่อพยานบุคคลผู้ให้ปากคำต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการได้ส่วน หากยอมให้ผู้ถูกกล่าวหาเผชิญหน้ากับพยานฝ่ายโจทก์ในการโต้แย้งพยานตั้งแต่ในชั้นไต่สวนข้อเท็จจริง อาจมีผลต่อความปลอดภัยในชีวิตร่างกายของพยานฝ่ายโจทก์ กรณีนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการได้ส่วนอาจยืนคำร้องต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย เพื่อขอใช้มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยาน ซึ่งเป็นมาตรการที่ช่วยสนับสนุนให้พยานผู้ให้ปากคำในชั้นไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการได้ส่วนมีความมั่นใจที่จะให้การตามความเป็นจริง เพราะมีมาตรการพิเศษในการคุ้มครองความปลอดภัยของพยานทั้งก่อน ขณะและหลังมาเป็นพยานให้ปากคำต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการได้ส่วน

การที่พยานบุคคลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กลับคำให้การในชั้นพิจารณาคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองถือเป็นข้อบกพร่องประการหนึ่งในการได้ส่วนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการได้ส่วน อันมีผลต่อความน่าเชื่อถือหรือความสมบูรณ์ของสำนวนการได้ส่วนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อป้องกันมิให้พยานให้การอันเป็นเท็จในชั้นไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการได้ส่วน และมิให้พยานกลับคำให้การในชั้นพิจารณาคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญา

ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยก่อนเริ่มสอบปากคำพยานบุคคลในชั้นไต่สวนข้อเท็จจริง กรรมการ ป.ป.ช. หรืออนุกรรมการไต่สวนต้องแจ้งให้พยานทราบว่าอนุกรรมการไต่สวนหรือ กรรมการ ป.ป.ช. มีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จ ต่อกรรมการ ป.ป.ช. หรืออนุกรรมการไต่สวน อาจเป็นความผิดตามกฎหมายและในการ สอนปากคำพยานในชั้นไต่สวนข้อเท็จจริง ควรมีการกำหนดให้ใช้เครื่องบันทึกเสียงและเครื่องบันทึกภาพและเสียง โดยจดบันทึกคำให้การพยานรวมไว้ในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง อันจะมีผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการไต่สวนต้องจดบันทึกคำให้การพยานตรงตามคำให้การของพยาน เพราะในชั้นไต่สวนพยานมีการบันทึกเสียงและบันทึกภาพและเสียงไว้เป็นหลักฐาน อันจะช่วยแก้ปัญหากรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการไต่สวนจดบันทึกคำให้การพยานไม่ตรงกับที่พยานให้การ ซึ่งจะทำให้คำให้การของพยานในชั้นไต่สวนข้อเท็จจริง มีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น และศาลสามารถตรวจสอบความถูกต้องของคำให้การพยานในชั้นไต่สวนข้อเท็จจริงว่าตรงตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการไต่สวนได้บันทึกไว้ในสำนวนหรือไม่ โดยตรวจสอบจากแบบบันทึกเสียงและวีดีทัศน์ที่ได้บันทึกไว้ในการสอบปากคำพยานในชั้นไต่สวนข้อเท็จจริง อันจะมีผลให้การพิจารณาคดีของศาลดำเนินไปด้วยความรวดเร็ว ถูกต้อง และเที่ยงธรรม เพราะไม่ต้องเรียกพยานมาไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมอีก หรือหากศาลมีเห็นสมควรที่จะไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากพยาน หากพยานเบิกความกลับคำให้การในชั้นพิจารณาคดีของศาล ควรจะนำแบบบันทึกเสียงและวีดีทัศน์ที่บันทึกคำให้การพยานในชั้นไต่สวนข้อเท็จจริงมายืนยันต่อพยาน โดยหากพยานยังคงกลับคำให้การ พยานอาจมีความผิดฐานแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการไต่สวน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 137 หรืออาจมีความผิดฐานเบิกความอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดีอาญาของศาล ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 177 วรรคสองแล้วแต่กรณี มาตราการดังกล่าวจะช่วยให้พยานบุคคลไม่กล้าให้การอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการไต่สวน และไม่กล้ากลับคำให้การในชั้นพิจารณาคดีของศาลภัยการแผนกดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

กระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการแสวงหาข้อเท็จจริง และพยานหลักฐาน โดยดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายค้น เพื่อเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ทำการหรือสถานที่อยู่ได้ รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น และพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาที่มีการประกอบกิจการเพื่อตรวจสอบ คัน ยึดหรืออายัดเอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใด ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวนข้อเท็จจริง หรือมีค้างสั่งให้ข้าราชการ

พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่น ปฏิบัติการทั้งหลายอันจำเป็นแก่การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใดหรือ เรียนบุคคลใดมาให้อ่านคำ เพื่อประโยชน์แห่งการไต่สวน ข้อเท็จจริง หรือมีหนังสือขอให้หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานเอกชนดำเนินการเพื่อประโยชน์แห่งการไต่สวนข้อเท็จจริง หรือการวินิจฉัยข้อดعاของคณะกรรมการ ป.ป.ช. รวมถึงการดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อให้มีการจับ และควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่าเป็นผู้กระทำความผิดหรือเป็นผู้ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มูล ซึ่งอำนาจในการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าวข้างต้นในการดำเนินคดีอาญา กับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมิใช้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ถือได้ว่าเพียงพอต่อการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดและเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำผิดมาฟ้องลงโทษ แต่อำนาจในการไต่สวนข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าวยังไม่เพียงพอในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ความผิดของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมักจะเป็นผู้มีความรู้สูง รู้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับเป็นอย่างดี ทำให้รู้ซึ่งทางที่จะกลบเกลี้ยงพยานหลักฐานต่าง ๆ จนไม่เหลือร่องรอยที่จะสืบหาพยานหลักฐานต่อไปได้และอาจจะใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ข่มขู่พยานบุคคลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้จัดส่งเอกสารหรือพยานหลักฐานหรือไม่ให้ทำการต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเอกสารหรือพยานหลักฐานซึ่งอยู่ในความครอบครองของผู้ถูกกล่าวหาหากมักจะไม่ได้รับความร่วมมือในการจัดส่งหรือจัดส่งให้แก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เพียงบางส่วนเท่านั้น จึงมีผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่สามารถแสวงหาข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานได้ครบถ้วน ดังนั้น การไต่สวนข้อเท็จจริงคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ควรกำหนดให้มีมาตรฐานพิเศษในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานพิสูจน์ความผิดของผู้ถูกกล่าวหา เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานที่ครบถ้วน โดยวิธีการที่รวดเร็ว มีประสิทธิภาพก่อนที่พยานหลักฐานจะถูกทำลาย โดยต้องดำเนินการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของผู้ถูกกล่าวหาควบคู่กันไปด้วย

กระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากมีการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของผู้ถูกกล่าวหาและสิทธิการต่อสู้คดีของผู้ถูกกล่าวหาโดยมีมาตรฐานที่ใกล้เคียงกับการไต่สวนข้อเท็จจริงของศาลในประเทศรั่งเศส ย่อมจะมีผลให้สำนวนของ

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมาตรฐานความน่าเชื่อถือที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะยึดเป็นหลักในการพิจารณาคดี และผู้ถูกกล่าวหาอย่างไม่อาจโต้แย้งในขั้นพิจารณาคดีของศาลว่าพยานหลักฐานในสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีความน่าเชื่อถือ แต่เนื่องจากกระบวนการได้ส่วนข้อเท็จจริงและรับทราบพยานหลักฐานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังมีข้อบกพร่องบางประการอันเป็นการลิดรอนสิทธิและเสรีภาพของผู้ถูกกล่าวหาและสิทธิการต่อสู้คดีของผู้ถูกกล่าวหา จึงจำเป็นที่จะต้องแก้ไขปรับเปลี่ยนกระบวนการได้ส่วนข้อเท็จจริงและรับทราบพยานหลักฐานของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิเคราะห์พบว่ากระบวนการได้ส่วนข้อเท็จจริงคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังมีข้อบกพร่องบางประการ อันเป็นการลิดรอนสิทธิเสรีภาพของผู้ถูกกล่าวหาและสิทธิการต่อสู้คดีของผู้ถูกกล่าวหา อันย่อมมีผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของสำนวนหรือรายงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะยึดเป็นหลักในการพิจารณาคดี ดังนั้น จึงควรแก้ไขปรับปรุงกระบวนการได้ส่วนข้อเท็จจริงคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้สอดคล้องกับหลักการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของผู้ถูกกล่าวหาและสิทธิการต่อสู้คดีของผู้ถูกกล่าวหา ดังนี้

- แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการได้ส่วน พ.ศ. 2547 โดยกำหนดว่า “คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการได้ส่วนมีหน้าที่ต้องแจ้งสิทธิการมีทนายความหรือบุคคลที่ผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจเข้าฟังการซึ่งแก้ข้อกล่าวหาและสิทธิในการปรึกษาทนายความก่อนการซึ่งแก้ข้อกล่าวหา รวมถึงสิทธิที่จะไม่ให้การหรือถ้อยคำอันเป็นปฏิปักษ์ต่อตนเอง โดยต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหารับทราบว่าการใช้สิทธิไม่ให้การหรือไม่แสดงพยานหลักฐานหรือนำพยานบุคคลมาให้ปากคำประกอบการซึ่งแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการได้ส่วน จะมีผลต่อการพิจารณาข้อหาความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และการพิจารณาคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอย่างไร” อีกทั้งควรแก้ไขระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการได้ส่วน พ.ศ. 2547 ข้อ 16 วรรคแรกตอนท้าย โดยควรตัดข้อความว่า “ทั้งนี้ ทนายความ

หรือบุคคลที่ผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจดังกล่าวต้องมิใช่พยานในเรื่องที่กล่าวหาตน" ออกเพื่อให้ สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 241 วรรคสอง

2. แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการต่อส่วน พ.ศ. 2547 โดยกำหนดว่า "คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการต่อส่วนต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหารือทนายความของ ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่ามีสิทธิขอทราบข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานโดยเฉพาะเจาะจงในจำนวน การต่อส่วนข้อเท็จจริงก่อนเริ่มให้ปากคำหรือเข้าแจ้งแก้ข้อกล่าวหา

ส่วนข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานใดที่สามารถพิสูจน์ว่าผู้ถูกกล่าวหามิได้ กระทำการผิดตามข้อกล่าวหา คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการต่อส่วนมีหน้าที่ต้อง เปิดเผยให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เมื่อว่าผู้ถูกกล่าวหามิได้ร้องขอโดยเฉพาะเจาะจงให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการต่อส่วนเปิดเผยก็ตาม รวมทั้งข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานที่อาจทำ ให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงไปได้ แม้เป็นเพียงเหตุบรรเทาโทษหรือลดโทษก็ถือว่าเป็นข้อเท็จจริงหรือ พยานหลักฐานที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการต่อส่วนมีหน้าที่ต้องเปิดเผยให้ผู้ถูก กล่าวหาราบก่อนเริ่มดำเนินการต่อส่วนข้อเท็จจริงหรือตามปากคำผู้ถูกกล่าวหา

การเปิดเผยข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานที่อาจมีผลต่อความปลอดภัยในชีวิต ร่างกายของพยานบุคคล คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการต่อส่วนอาจใช้ดุลพินิจปักปิด ข้อพยานบุคคลหรือสิ่งอื่นใดอันจะบ่งให้รู้ถึงตัวพยานบุคคลผู้นั้น โดยยังคงเปิดเผยข้อเท็จจริงหรือ พยานหลักฐานส่วนอื่นอันเป็นประโยชน์ในการพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของผู้ถูกกล่าวหา"

3. แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการต่อส่วน พ.ศ. 2547 โดยกำหนดว่า "ในการต่อส่วน ข้อเท็จจริงคือญาของผู้担当แทนทางการนี้เอง การแต่งตั้งคณะกรรมการต่อส่วนให้มีกรรมการ ป.ป.ช. มากกว่าหนึ่งคน โดยคำนึงถึงความเหมาะสมสมกับฐานะและระดับของตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา โดยคณะกรรมการต่อส่วนต้องดำเนินการต่อส่วนข้อเท็จจริงและควบคุมพยานหลักฐานด้วยตนเอง

ในการมีตัวนิจฉัยซึ่งมูลความผิด คณะกรรมการต่อส่วนต้องทำความเห็น ในกรณีจัดตัวนิจฉัยซึ่งมูลความผิดของอนุกรรมการต่อส่วนแต่ละคน และจะต้องแต่งตัวด้วยวาจาต่อที่ประชุม ก่อนจึงลงมติวินิจฉัยว่า "ข้อกล่าวหามีมูลความผิดหรือไม่"

4. แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการได้ส่วน พ.ศ. 2547 โดยกำหนดว่า “ในสั้นได้ส่วนข้อเท็จจริงคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสิทธิได้ยื่นคำให้การพยานฝ่ายโจทก์ และหากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการได้รับมอบหมายเพื่อขอใช้มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยานหักก่อน ขณะและหลังมาเป็นพยานให้ปากคำต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการได้ส่วน”

5. แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการได้ส่วน พ.ศ. 2547 ข้อ 24 วรรคหนึ่งโดยกำหนดว่า “การสอบปากคำพยานให้มีการบันทึกเสียงและบันทึกภาพและเลียงของพยาน โดยต้องมีการบันทึกถ้อยคำอันมีสาระสำคัญตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้วให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง หรือจะให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ แล้วให้ผู้ให้ถ้อยและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน รวมไว้ในสำนวนการได้ส่วนข้อเท็จจริง”

6. แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 โดยกำหนดว่า “การได้ส่วนข้อเท็จจริงคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเนื่องจากการนี้น้ำหนักว่าจะอาจมายกเว้นได้ พยานหลักฐานจะถูกโยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเข้าไปในเคหสถาน หรือสถานที่ใด ๆ เพื่อตรวจค้น รวมถึงค้นบุคคลหรือยานพาหนะ ซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า อาจได้มำซื้อพยานหลักฐาน และมีอำนาจยึดหรืออายัดพยานหลักฐานเหล่านั้น โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องดำเนินการเกี่ยวกับวิธีการค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและต้องแสดงความปริสุทธิ์ก่อนการเข้าค้น โดยต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง”

การค้นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องบันทึกเหตุอันควรเชื่อที่ทำให้สามารถเข้าค้นได้ และจดทำบัญชีทรัพย์สินหรือพยานหลักฐานที่ยึดหรืออายัด มอบไว้แก่ผู้ครอบครองเคหสถาน หรือสถานที่ค้น และส่งสำเนาบันทึกและบัญชีดังกล่าวต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาหรือศาลลีก แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองภายในสิบแปดชั่วโมงหลังจากสิ้นสุดการตรวจค้นเพื่อเป็นหลักฐาน”

7. แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 โดยกำหนดว่า “การใต้ส่วนข้อเท็จจริงคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า เอกสารหรือข้อมูลข่าวสารอื่นใด ซึ่งส่งทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร สื่อสื่อเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศใด ถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำการผิดกฎหมายของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อมساسงอนุญาตให้คณะกรรมการฯ ได้มาซึ่งพยานหลักฐานหรือข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

การอนุญาตดังกล่าวให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาหรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พิจารณาถึงผลกระทบต่อสิทธิส่วนบุคคลหรือสิทธิอื่นใด ประกอบกับเหตุผลและความจำเป็นดังต่อไปนี้

- (1) มีเหตุอันควรเชื่อว่ามีการกระทำการผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกระทำการผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น
- (2) มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะได้ข้อมูลข่าวสารหรือพยานหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำการผิดจากการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าว
- (3) ไม่อาจใช้วิธีการอื่นใดที่เหมาะสมหรือมีประสิทธิภาพมากกว่าวิธีการดังกล่าวเพื่อที่จะได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารหรือพยานหลักฐาน

การอนุญาตดังกล่าวให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาหรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองสั่งอนุญาตได้ระหว่างไม่เกินเก้าสิบวัน โดยกำหนดเงื่อนไขได้ และให้ผู้เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารในสิ่งสื่อสารตามคำสั่งดังกล่าวจะต้องให้ความร่วมมือ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารหรือพยานหลักฐาน ภายหลังที่มีคำสั่งอนุญาต หากปรากฏข้อเท็จจริงว่าเหตุผลความจำเป็นไม่เป็นไปตามที่ระบุหรือพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไป อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาหรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง อาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งอนุญาตได้ตามที่เห็นสมควร

เมื่อคณะกรรมการฯ ได้ดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตแล้วให้รายงานการดำเนินการให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาหรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองทราบ

บรรดาข้อมูลข่าวสารหรือพยานหลักฐานที่คณะกรรมการฯ ได้มาให้เก็บรักษาและใช้ประโยชน์ในการใต้ส่วนข้อเท็จจริงและใช้เป็นพยานหลักฐานเฉพาะในการดำเนินคดีเท่านั้น”